

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 679/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Padalovou, Námestie gen. M. R. Štefánika 1, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní o námietkach vedenom pod sp. zn. 2 Er 1643/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného

súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní o námietkach vedenom pod sp. zn. 2 Er 1643/2014 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že 20. augusta 2014 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného – Slovenskej kancelárie poisťovateľov, Bratislava. Sťažovateľ podaním z 27. augusta 2014 v zákonnej lehote podal na okresnom súde, ako aj na exekútorskom úrade Mgr. Drahomíra Kriváňa, Bratislava, námietky proti exekúcii. Na výzvu okresného súdu zo 7. mája 2015, ktorou bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku, reagoval podaním z 20. mája 2015. Ako sťažovateľ v sťažnosti uvádza, *„odvtedy uplynul viac ako rok a v danej veci nebolo rozhodnuté“*. Ďalej sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti pripúšťa, že o jeho námietkach bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. 2 Er 1643/2014-33 z 1. júna 2016, ale aj to mu bolo doručené až po vyše dvoch mesiacoch a súdnemu exekútorovi ku dňu spisania tejto sťažnosti ešte doručené nebolo.

3. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že v namietanom konaní podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu 7. júna 2016 sťažnosť predsedovi okresného súdu na zbytočné preťahy, pretože je toho názoru, že v jeho exekučnej veci *„vznikajú neodôvodnené preťahy... a v plnej miere sú porušované... práva na... prerokovanie danej veci bez zbytočných preťahov“*.

4. Predseda okresného súdu v odpovedi na jeho sťažnosť sp. zn. 1 SprS/279/2016 z 28. júla 2016, ktorá bola sťažovateľovi doručená 3. augusta 2016, uviedol, že jeho sťažnosť je vo vzťahu k nerozhodnutiu o námietkach proti exekúcii v zákonom ustanovenej lehote dôvodná.

5. Sťažovateľ sa na základe uvedeného domnieva, že bolo zasiahnuté do jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a navrhuje, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že toto jeho označené základné právo podľa ústavy postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo,

a prikázal okresnému súdu v namietanom konaní konať bez zbytočných prietáhov. Súčasne sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 130 € a úhrady trov konania.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietala, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri

predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

9. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

11. Ústavný súd z obsahu sťažnosti a priložených príloh zistil, že sťažovateľ podaním zo 7. júna 2016 uplatnil sťažnosť na postup okresného súdu v zmysle § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) adresovanú predsedovi okresného súdu, prostredníctvom ktorej sa domáhal odstránenia prietáhov v konaní. Podpredseda okresného súdu uznal vo vyjadrení sp. zn. 1 SprS/279/2016 z 28. júla 2016 predmetnú sťažnosť ako dôvodnú a v tejto súvislosti sťažovateľovi oznámil, že *„spis bol pridelený na vybavenie veci, rozhodnutie o vydaní poverenia vyššiemu súdnemu úradníkovi. Ten však v primeranej lehote vo veci nerozhodol... Kontrolou bolo zistené, že v konaní bolo rozhodnuté 1.6.2016, avšak rozhodnutie nebolo riadne expedované. Preto písomné rozhodnutie bolo opätovne odoslané účastníkom dňa 18.7.2016.“*. Zároveň sa podpredseda okresného súdu sťažovateľovi ospravedlnil za vzniknuté prietahy.

12. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že sťažnosť na prietahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

13. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že už v čase využitia právneho prostriedku (7. júna 2016), na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, bolo o jeho námietkach proti exekúcii už rozhodnuté (1. júna 2016), hoci toto rozhodnutie ešte nebolo doručené.

14. Je nesporné, že po podaní sťažnosti na priet'ahy v namietanom konaní adresovanej predsedovi okresného súdu a jeho následnom zistení, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým boli zamietnuté námietky sťažovateľa proti exekúcii, nebolo riadne doručené, bolo prijaté príslušné opatrenie spočívajúce v zabezpečení jeho opätovného doručenia oprávnenému, ako i povinnému (sťažovateľovi). V okolnostiach posudzovanej veci sa toto prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a aj ho využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, teda podaná sťažnosť bola efektívna. Je nesporné, že už okresný súd nebol vo veci nečinný a priebežne v nej konal, čo ústavnému súdu umožňuje v danom štádiu konania vysloviť záver, že okolnosti napadnutého konania v čase predbežného prerokovania sťažnosti sú také, že došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou okresného súdu.

15. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2016